

nam
gentur
quam
vos
aut
omnis
ego
ait
dicit
quod
negat
Etia
ten
et os
ne
villat
et
sedete
et o
et du
omn

iste. Verumtamen non sicut
ego volo. Sed sic tuus. venit
ad discipulos et invenit
eos dormientes. Et dicit

M C P R S

vigilate et orate ut non
intretis in temptationem.
Spiritus quidem promptus est
caro autem infirma. Verus
scilicet abijt et oravit dicens
pater mihi in hoc calice transire
nisi bibera illud fiat volun
tas tua. Venit iterum et in
venit eos dormientes et dicit

I 6 I 4

lectus illis iterum abijt tertio
et oravit eundem simonem dicens
Ego veni ad discipulos suos
et dicit eis Dormite in
et inquietate. cor unum est

Arena Hutteri

60 13

Disputatio inauguralis de Fide significante Meisneri.

Disputatio de Calvinismo fugiendo Meisneri

De Vera Deitate Christi Duput. Bald.

Dissut. Antiphoniarum de Loyt, de Paulo Ruyterbachij

Disputatio Aristot. de duobus N. T. sacramentis Wilhelmi.

Disput. de officio Christi Franfij

Disput. de sacramento V. T. Franfij

Disput. de Passione Ihu Christi Garbfij

Harmonia Calvi. et Photin. Lysserij.

Disput. de Sacramento Eucharistiae forma vel essentia

P. Lysserij

Revisio de Symbola Genealogica Iulij Calvi

12. fin.

ELIÆ REUSNERI
LEORINI

DE EPISTOLA
CHRONOLOGICA
SETHI CALVISII.

*Ad Candidum Lectorem brevis
Commonitio.*

Cum notis.

Lucæ cap. 6.

Hypocrita, erue prius trabem ex oculo tuo: dehinc cura,
ut festucam ex oculo fratris tui eruas.

*Erphordie, Typis Martini Wittelij.
Anno Christi 1610.*

ELIA REISSNER

L. F. O. R. I. N. I.

DE EPISTOLA

CHRONOLOGICA

SEPTIMI CAESARIS

et Augustini Imperatoris

Compendium

Abbas Augustinus Imperatoris

et Augustini Imperatoris

et Augustini Imperatoris

et Augustini Imperatoris

et Augustini Imperatoris

et Augustini Imperatoris

Augustinus

et Augustini Imperatoris

et Augustini Imperatoris

et Augustini Imperatoris

et Augustini Imperatoris

et Augustini Imperatoris

et Augustini Imperatoris

et Augustini Imperatoris

et Augustini Imperatoris

et Augustini Imperatoris

et Augustini Imperatoris

et Augustini Imperatoris

et Augustini Imperatoris

et Augustini Imperatoris

et Augustini Imperatoris

et Augustini Imperatoris

et Augustini Imperatoris

et Augustini Imperatoris

et Augustini Imperatoris

LECTORI CANDIDO S.

CHRISTUM Servatorem nostrum natum esse Messalino & Lentulo Coss. vulgata est & recepta plerorumq; doctiorum opinio, sed erronea: nec minus erratum à Calvisio, qui æram Christianam à Dionysio Exiguo Abbate institutam, duobus annis à vero nativitate Christi anno aberrare asserit. Utamq; opinionem dum sequor; (quanquam à Calvisio rectè in uno anno dissentio:) imprudens & ipse in errorem labor: qui pag. 336. Isagoges historicæ ita corrigendus, & ex priori editione restituendus est: ut Christi nativitas referatur post Coss. Imp. Cæsarem Augustum & M. Plautium Sabinum bellumq; Augusti Africanum.

NOTÆ AD REUSNERI COMM- monitionem SETHI CALVISII.

Quid tibi vis, Reusnere, quod adscripsisti fronti commonitionis tuæ dictum CHRISTI Luc. 6. Hypocrita, &c? num tuas ipsius laudes tibi hic decantas? Non enim video, quomodo in me quadrare possit, cum nunquam in festucam vel trabes oculorum tuorum inquisiverim. At tu, nulla unquam re à me lacesitus in appendice tua, in examine decimæ epachæ, & in sequenti capite, quod concludis hisce verbis, Relictis ergo Calvisii falsis hypothefibus &c. totus es in eo, ut mihi festucam in oculis hæere & aliis persuadeas, & eandem inde eximas. Tu gignitur es, qui festucam ex alterius oculis eruere conaris, quæ cum in me

nulla sit, & eam demonstrare non possis: sed tantum tibi ita videatur, atq; ita cœcutias clara luce in meridie, coactus fui tibi tuas informes & minime omnium delolatas in oculis tuis trabes ostendere, & monere, ut si erutis hisce lux aliquando oculis tuis rediret, tum domum in meam vel aliorum festucam inquirereres, ne igitur mihi imputes, cujus causa tu es, tute tibi hoc intrivisti, tibi totum est exedendum.

Deinde cogita, quantum vel mente turberis, vel potius quam ignarus sis Chronologia. Affirmas enim hoc in loco vulgatam & receptam opinionem esse Christum natum Messalino & Lentulo Coss. Quibus verbis procul dubio æram Christianam vulgatam describis: Verum, ut ex mea Chronologia apparet, Ego statuo Christum hisce Coss. Messalino & Lentulo natum esse, & hanc meam sententiam evidentissimis demonstrationibus firmam facio. At tu hanc meam sententiam biennio ab usitata æra antiquiorem facis. Qui igitur jam fieri potest, si usitata æra mecum eodem anno & iisdem Coss. Christum natum esse statuit, ut biennio discrepemus? Si verò discrepamus, qui sit, quod sub eosdem Coss. conjicimur? utrobique turpissimè te herere vides. Deinde tibi manifestissimè contradicis. Affirmas hoc in loco veram Nativitatem Christi non cum vulgata æra ad Coss. Messalinum & Lentulum referendum, sed ad sequentes Coss. Augustum & Plautium, atq; ita statuis annos ære Christiane vulgate uno anno veros annos ætatis Christi præcedere, hoc est, statuis æram Dionysianam uno anno majorem esse, quam debebat. Contrarium verò affirmas alibi ex Buntingo & in appendice pag. 50. & hic etiam, ubi annos ætatis Christi præcedere affirmas æram Dionysianam, & hanc uno anno minorem esse, qui sit, cur adeò in sententia tua vacilles? Nonne vides, dum hac excusatione tui erroris uteris, te ternos alios multò fœdiores errores committere?

Quare a-
pud nullū
rerum Ro-
manarum
scriptorē
censū sub
Augusto
Cæsare a-
cti Luc. 2. ab Augusti demum morte suam auspiciatur historiam &
fiat mētio.

Sub his enim Coss. non sub alteris illis, nobilissimum istum censum, cujus apud Lucam Evangelistam cap. 2. fit mentio, per universum terrarum orbem esse actum statuo: quamvis nullus rerum Romanarum extet scriptor, qui tantæ rei vel obscure meminerit. Causam si quæris, satis manifesta est. Etenim Livii istorum temporum monumenta penitus interierunt: Tacitus et Luc. 2. ab Augusti demum morte suam auspiciatur historiam & Suetonius

Suetonius nullo tempore servato ordine scripsit: ex Dionis historiâ itidem res gestæ ab anno N. C. 747. usq; ad annum 757. atq; ita quatuor ante & sex post $\chi\rho\iota\sigma\tau\omicron\upsilon\gamma\omicron\upsilon\iota\alpha\mu$ anni interciderunt. Josephus sane lib. 17. Antiqq. Judaic. C. ult. & lib. 18. c. 1. affirmat, Quirinium sive Cyrenium in Syriam fuisse missum post Archelai demum relegationem: sed quem in horum temporum supputatione aliquoties errare, patet cum ex diversis ejusdem locis, tum ex Dione, Paterculo & Tacito. Unde relinquitur, Quirinium in Præfecturâ Syriæ Quintilium Varum præcessisse, non, ut Josephus vult, eidem esse surrogatum: ac proinde sacris literis potioem, quam huic, habendam fidem: aut certè si Josephi auctoritatem salvam esse volumus, Cyrenium bis Præfecturâ Syriæ fuisse functum, facultatesq; Judæorum æstimasse, semel quidem Herodis tempore, sub Christi in terris ortum, iterum decennio post, relegato Archelao.

Error itaq; Dionysii Abbatis culpa commissus, cujus Utrum
error Dio-
nysii annis
vitæ Cbrī
sit, ad-
scribendus mentio fit in Appendice Chronologica pag. 50. non in annis vitæ & ministerii Christi (quod à Calvisio perperam factum) adscribendus est: sed intermediis illis annis, qui post Apostolorum tempora & Cyclorum Dionysii Paschalium sive Decemnoventalium inventionem intercesserunt: quibus Consulium nomina non ita exactè in Annales sunt relata: quo seculo una cum Martyrum sanguine, sub Cæsaribus Paganicis ubertim profuso, annus iste quasi absorptus est.

Valdè audacter hæc de errore Dionysiano affirmas, nulla addita vel ratione vel demonstratione. Nec Theologo, ut novisti, absq; sacris literis: nec Jurisconsulto absq; lege aliquid affirmanti temerè est adhibenda fides. Tibinè hæc tanquam ex tripode absq; ulla demonstratione proferenti in re tanta credi debet? tbinè soli ignotum est, si aliquid in re, quæ ratione ordinis numeratur, turbatum fuerit, quod is error ad principium redundet?

redundet? Exempli gratia, Hunc annum æræ Christianæ 1609. procul dubio cum Buntingo statues esse annum ætatis Christi 1610. Qui fieri igitur potest, ut non & primus annus æræ Dionysianæ sit annus ætatis Christi secundus? Sed quid argumentor? idem contra te statuis in Appendice pag. 48. ubi annum Dionysianum 33. vocas annum ætatis Christi 34. Demonstravi tibi idem illustri exemplo in morte Augusti Imp. qui ratione æræ Dionysianæ obiit anno 14. ut & Buntingus in eclipsi evidentissimè ostendit. Sed si annus ætatis Christi tricesimus cum decimo quinto Tibærii concurrere debet secundum Lucam, necesse est ut Augustus mortuus sit anno ætatis Christi decimo sexto. Vides igitur tibi nullum effugium tui erroris patere.

Idcò rectè Henricus Buntingus Theologus & Chronologus doctissimus, in sua Chronologia veros annos nati Christi à vulgaribus discernens, ad errorem istum inemendabilem excusandum vult annos è nativitate Christi currentes pro completis intelligi.

Quæro ex te, num Buntingus annos æræ Dionysianæ in Chronologia sua pro completis intelligat? Si affirmas, eclipses à Buntingo annotatæ item distinctio dierum festorum tempore ministerii Christi, & multa alia, ut novisti, te evidentissimè refutant: Si negas, cur temeraria assertionem lectori fucum facere conaris?

Hoc si animadvertisset Calvinus.

Quasi non & hos & multos alios plurimos in tua Chronologia errores observaverim, quos tamen hic recensere, necessum non habeo.

In Epistola tua Chronologica, ad me nunquam scripta, sed sub falso sanctæ amicitiae nomine contra me divulgata procul dubio mihi non objiceret, quod mea vineta imprudenter cæderem:

Aliorsum accipis meam epistolam atq; ego scripsi, non in te vel contra te scripta est, neq; in ea ullo asperiore verbo es appellatus. Cur autem scripta sit, ex ipsa epistola facilè intelligis. Cæterum te tua ipsius vineta cedere, vel ex ipsa hac tua commonitione apparet.

Nec tam curiosè laboraret in examinandis characteribus chronologicis in festivitate Paschali annorum ministerii

ministerii Christi in Appendice Isagoges historica pag.
48. à me assignatis:

*Mihi curiosus labor non est, Characteres Chronologicos examina-
re. Ita enim totam temporum rationem institui, ut spontè ad quemvis
annum sese offerant Characteres isti.*

Sed nec frustrá desudaret in sua opinione de sesqui *Utrum*
quadriennio ministerii Christi confirmandâ. Verum *Calvisii*
quicquid dicat & scribat: nunquam in suam me sen- *opinio de*
tentiam adducet; ut contra unanimum omnium rectè *sesquiqua-*
sentientium Theologorum & Chronographorum con- *driennio*
sensum, sacris in literis fundatum cum ipso & Scaligero *ministerii*
quinq; annos ministerio Christi attribuam: aut etiam, *Christi, &*
ut Danielis illud vaticinium de LXX. hebdomadibus, *LXX heb-*
consolationis plenissimum, ad *πανολεθρίαν* gentis Iudai- *domatibus*
cæ, cujus *ἐν παρόδῳ* saltem ibi fit mentio, accommodem: *Danielis,*
Præsertim cum juxta perversam hanc suam opinionem *fit vera?*
explicare nunquam poterit, quid sibi velit Propheta di-
visione ultimæ septimanæ in dimidiã: quâ de re fusius
egi in Appendice Chronologica pag. 49.

*Satis hanc sententiam alibi confirmavi, nec à te
unquam labefactari poterit.*

Porro Merodachum Præfectum Babyloniam, qui A. *Quare*
M. 3242. legatos misit ad Ezechiam regem sanitati resti- *Meroda-*
tutum, qui demum A. M. 3251. Assarhaddoni debellato *dachum*
in regno successit, Esaias Cap. 38. usitato more, notiori *Esaias re-*
& honorificentiore regis nomine indiget: quod & ad- *gem ap-*
huc hodie observari consuevit in consignatione rerum *pellat?*
gestarum Regum & Electorum. Exempli gratia. Falsitatis
nemo argui potest, si quis dicat, scribatvè, Ferdina-
ndum Cæsarem duxisse sororem Ludovici Regis Unyga-
riæ & Bohemiæ, eiq; postea in utroq; regno successor em-
datum & coronatum, Budam item obsedisse, & Trans-
sylvaniã.

Sylvaniam occupasse: quæ tamen omnia multis annis præcesserunt solemnem ejus inaugurationem & coronationem in Regem Romanum, imperiumq; consecutum. Idem de cæteris esto iudicium.

Hic ad epocham annorum Mundi accedis, & eam quomodo rectè ad annos æræ Christianæ alligari debeat, ostendis. Res est magni momenti, & evidentius fuisset demonstranda. Hoc loco affers ad eam confirmandam historiam Merodachi, qui legatos ad Ezechiam regem misit, historia extat lib. 4. Reg. cap. 20. Esa. cap. 38. 2. Paralip. 32. ubi in singulis hisce tribus locis Merodachus rex Babyloniorum appellatur. Tu contra asseris Merodachum, cum legatos mitteret, non fuisse regem, sed post decennium tandem Assarhaddone debellato regem factum. Nonne hoc modo sacra scripturæ in hisce tribus locis in os contradicis? Si ab apertis verbis recedendum, & δ'ιὰ τοῦ πρῶτου sequendam putas, cur non demonstras, nullo modo fieri posse, ut verba textus, quemadmodum sonant, intelligi possint? Hoc modo enim conflictus tuus cum sacra scriptura tegetur, & δ'ιὰ τοῦ πρῶτου facilius admitteretur. Jam verò nec necessitatem ullam, cur à simplici verborum intellectu recedendum sit, indicas, δ'ιὰ τοῦ πρῶτου illam, qua contendis aliquem posse vocari regem, etiamsi vix decimo anno post ad regnum admittatur, ullo exemplo ex probato autore desumpto demonstrare potes, etiamsi, ut non obscure ostendis, omnem omnium annalium memoriam replicaveris: sed fidam illam δ'ιὰ τοῦ πρῶτου ficto exemplo firmare cogeris. Putasne figmentum hoc cerebri tui tanti esse, ut oneri Chronologicæ alligationis annorum mundi ad annos æræ Christianæ sit sustinendo? ut omnes homines ei fidem adhibere debeant? ut meis evidentissimis demonstrationibus præferri possit, & nemo sit, qui fidem abnuere audeat?

Calum-
niæ Cal-
visii con-
sulatio.

Deinde quod passim in epistola ista Calvisius me (ut & in Isagoge sua cæteros Chronographos) nescio quâ fronte arguit cum Jeremia & Ezechiele pugnare, idq; multis verbis atq; argumentis evincere conatur; totum hoc pendet partim à falsâ ipsius hypothesi, quâ captivitatis Babylonicæ annos orditur à spontaneâ Jechoniæ transmigatione; non ut ego cæteri q; Chronographi, à desolatione urbis Hierosolymorum, templiq; conflu-

conflagratione sub Sedechia: de cuius veritate egi in
Octava Epochæ examine pag. 28. & 29. Partim à sinistra
vaticiniorum istorum interpretatione, & ad annos
mundi applicatione: quàm in re impunè mihi à Calvisio
liceat dissentire: quandoquidem & ipse sibi licere pu-
tat, omnia Prophetarum vaticinia pro suo captu inter-
pretari. Quasi verò omnes Theologi & Chronographi,
ante ipsum, qui vixerunt aut scripserunt, bardi & stu-
pido fuerint: qui ignorarint $\beta\epsilon\theta\omicron\tau\omicron\mu\epsilon\pi$ & dextrè explica-
re Prophetarum oracula.

Calumniæ me hic accusas, quod audeam affirmare, te cum Jeremia,
Ezechiele & aliis etiam probatis historicis pugnare. Rationes offers bi-
nas; Primam, quod nitore falsa hypothese meâ: alteram, quod oracula
sacrae scripturae aliter interpreter ac Theologi. Quod ad convicium atti-
net, tecum convitiis certare non libet, iudicet æquus lector, uter ex nobis
sit calumniator. Quod ad primam rationem, quam offers, attinet, certè
ego non nitor ulla hypothese in hac re, sed ex tua ipsius Chronologia pugnan-
tia illa tibi demonstravi. Exempli gratia. Jeremias sex annis ante excidi-
um Hierosolymitanum minitatur Babylonis eandem cladem, quam sense-
rant Assyrii & Scythæ, idem facit Ezechiel anno post excidium, Hinc in-
fero regnum Assyriorum eversum fuisse aliquot annis ante cladem Hie-
rosolymitanam. Tu contra everisionem regni Assyriaci & Scytharum cla-
dem postponis cladi Hierosolymitanæ quinquennio, pag. 34. & 201. Hæc
certè plana sunt & propterea calumniæ à viro honesto & non calumnia-
tore argui non possunt. Ita si dico, Sacra scriptura Pharaonem Necho
priorem facit Nebucadnezare: Herodotus verò eundem Pharaonem fa-
cit posteriorem Nabopollassare, & inde infero, quod Nabopollassar & Ne-
bucadnezar non sint unus & idem rex, num tibi calumniator videor? an
non potius calumniator est, qui apertissimam hanc consequentiam Calum-
niæ arguere audeat? Idem deprehendes & in reliquis exemplis, nec vi-
debis me ulla hypothese vel conditione niti, sed omnia ex tua ipsius Cbro-
nologia apertè proferre & monstrare. Deinde interpretationem sacrae
scripturae novam mihi non fingo: sed sequor expressa verba textus &
Chronologos commento funciano dementatos, qui aliter pronunciant, &
aperta divinorum oraculorum verba pervertunt, aperta fronte & qui-
dem

B

dem merito redarguo. Provoco enim ad Theologorum sententiam, qui seposita paulisper temporis hac circumstantia verba ipsa ponderare & sententiam inde eruere velint.

Cæterum de rebus Mathematicis, de quibus Calvisius prolixè disputat, litem non facio meam: Ingenue siquidem professus sum, quod ipsemet quoq; in epistola sua non diffitetur, me secutum Buntingum: qui & ipse ubiq; in suâ Chronologiâ calculum Astronomicum adhibuit, uter ergo propius ad scopum collinet, Mathematicis dijudicandum relinquo.

Affirmas te sequi in Chronologicis Buntingum, qui calculum Astronomicum adhibuerit, & in hac re meipsum citas testem. Ego verò literis tuis aliquot ad me datis, in quibus te id facere scribis persuasus, ut quod tum Buntingi Chronologiam non haberem, credidi hoc ita esse: Sed jam, dum Buntingum tecum confero, deprehendo me faciliorem fuisse in credendo, quam esse debueram. Buntingus enim epochas præcipuas, ut Olympiadum, annorum Urbis, & Æram Nabonassaræam verissimè ad annos æræ Christianæ applicat, & astronomicis demonstrationibus adeo mecum convenit: ut non tantum in annis, diebus & feriis, sed etiam in horis & minutis eclipsium concurramus; nec ulla dari potest inter nos discrepantia, nisi quod ego plures eclipses, ut veritas Chronologica manifestior sit, annotarim. Tu verò perpetuò cum Buntingo in hisce tribus epochis pugnas, & nullibi cum ipso convenis, nisi post ducentesimum ferè post Christi nativitatem annum exactum, cur igitur asserere audes, te Buntingum secutum? Ubi est frons tua? Sed stratagemate ingenioso hoc uti voluisti, ut si disidia inter Chronologos, qui calculum astronomicum adhibent, sereres, tu interim cum tuis erroribus in eorum disidiis delitesceres: Sed frustra hoc est. Chronologi hi in hisce epochis, quæ characterem cælestem habent disfidere non possunt, sed unanimi consensu te & errasse & juvenutem in Chronologicis seduxisse manifestissimè demonstrant. Epochâ autem Mundi characterem cælestem non habet, sed tantum politicum, qui est annorum Sabbathicorum, quem si Buntingus mordicus retinuisset, commento funciano seductus non esset. Sed hæc discrepantia in annis Mundi nihil derogat veritati in reliquis epochis. Tu si verum fateri

*Fateri vis, dices te Bucholcerum in Chronologicis per omnia secutum esse,
& in annis vitæ Christi Buntingum assumfisse, & ex hisce duobus infor-
me chaos tuæ Chronologiæ confarcinasse.*

Mihi in extremo ferè vitæ limine jam constituto,
aliisq; gravioribus & utilioribus studiis occupato; am-
plius non vacat Astronomiæ me dare studio, & ad hujus
scientiæ examen meam exigere Chronologiam: otio-
sis hoc & curiosis relinquo.

*Quod Astronomiam inter studia inutiliora rejicis, facis quod te
debet. Ars enim non habet osorem, nisi ignorantem. Sed longè aliter pro-
nunciant sapientes.*

Felices animæ, quibus hæc cognoscere primum,
Inq; domus superas scandere cura fuit:
Credibile est illos pariter vitiisq; jocisq;
Altius humanis exeruisse caput, &c.

*Et scimus, homines nulla re alia post Theologiam propius ad De-
um accedere, quam studio & contemplatione rerum cælestium, & nulla
re magis à Deo recedere, quam docendis fallaciis. Si tamen inutilita-
tem illam explicas, quod non sit de pane lucrando, aliquid dicis: sed
obscure.*

Nec multum curo Calvisii insultationem, qua hu-
jus doctrinæ inscitiam mihi quodammodo exprobrare
videtur.

*Ego verò non video, quomodo non aliquam existimationi tuæ
labem aspergas hac tua asseveratione. Nam hæctenus professus es te Chro-
nologum esse, & juventutem in Chronologicis rectè instituisse, & aber-
rantes verè redarguisse. Jam verò negas, te motus cælestes numerare
didicisse. Atqui Chronologia nihil aliud est, nisi numeratio motuum cæ-
lestium, quam cum ex tuo testimonio ignores, nec etiam velis eam ad-
discere, Simul fateris te nec Chronologum esse, nec juventutem in ea
re insti-*

re instituisse, quam didiceris vel didicisse velis, nec ex ullo fundamento alius contradixisse, nonne hinc manifestè apparet, quid & de te & de tua Chronologica professione sentiendum sit. Verum quidem est Chronologiam compositam quasi scientiam esse ex Astronomia & Historia: Sed *Quis sit Chronologus tamen Astronomiæ beneficio toti ædificio fundamentum sub-*
verus *struit, id certis characteribus eclipsium, si quæ annotatæ sunt, & alio-*
Chrono- *rum in cælo φαινομένων: Cyclis item luminarium cælestium & anno-*
logus? *rum Sabbathicorum ordine distinguit, definit, stabilit, & confirmat,*
& postea tandem id ita confirmatum rerum singulis temporibus gestarum
narratione illustrat. Qui igitur alterius harum partium ignarum se
se professus fuerit, ille plus tenebrarum, quam lucis rebus Chronolo-
gicis infert, quod hætenus fecerunt infiniti: & hinc tot Chronologorum
dissensiones exortæ sunt, qui tamen pro Chronologis haberi non debe-
bant.

Non omnia possumus omnes: nec quivis placere potest omnibus: imo nec ipse Christus omnibus. Non est discipulus supra Magistrum. Deo placere curemus, eumq; ardentibus votis oremus, ut Spiritu suo nos in via rectà deducat: & tandem decurso hoc vitæ curriculo in cœlestem Academiam traducat. Hæc paucula ad verbosam Calvisii epistolam sufficiant: ulterius si quid ipse desiderat; quærat, qui respondeat.

Cupis, ut video, tibi hoc loco cavere, ne amplius in Chronologicis tibi respondere necessum sit. Prudentius fecisses, si primum me non provocasses; quanquam me hoc quidem præter rem, cum omnem suppellectilis Chronologicæ tuæ thesaurum in has pagellas profuderis.

Ego memor præcepti Syracidæ C. 8. nolo *Μαμάχου*
μετά ἀνθρώπων γλωσσῶν εἶ;

Me verbum esse, non facile erit, qui mea legit, qui affirmare verè poterit, in contrariam partem potius pecco. Quod verò illa ad se epistola aliquo modo excrevit, in causa fuit rerum præstantissimarum.

rum demonstrandarum multitudo quæ brevius nullo modo proponi potuerunt. Si absq; ulla demonstratione, ut tu soles, pronunciare voluisssem. Eliam Reusnerum in omnibus Epochis temporum aberrare, & nihil ad verum suum annum in tota sua Chronologia à principio ferè mundi usq; ad ducen-tesimum circiter à Christo nate annum retulisse, multò brevius res peragi potuisset.

Ne quasi ligna comportans, alam ipsius flammam. Aut, ut in Proverbio dicitur, ne oleo, incendium ejus restinguam.

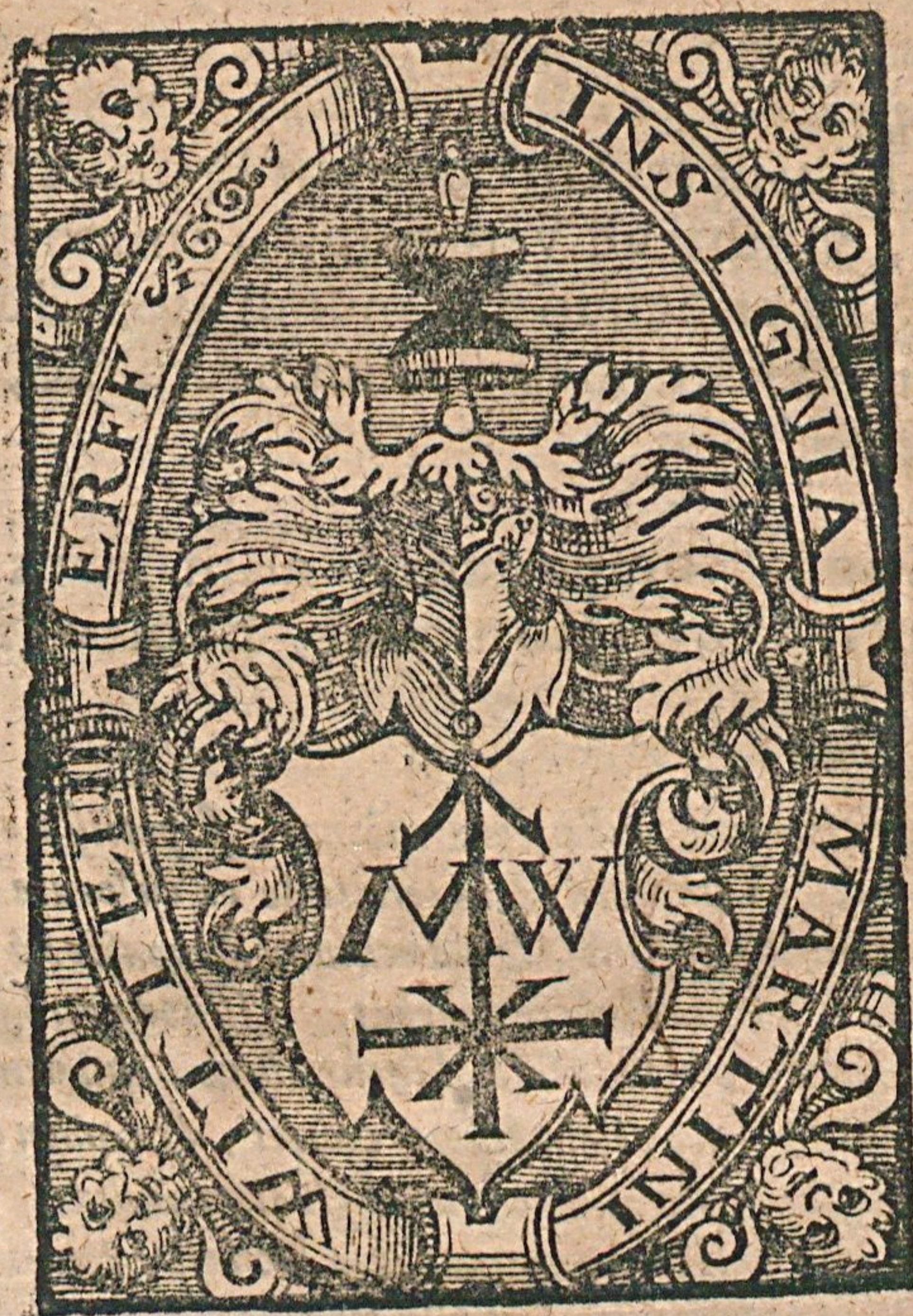
In Chronologicis planè nullæ contentiones, si potissimas partes spectes, esse debebant. Cum earundem certitudo ex cælorum motibus dependeant. Ii autem certi sunt, & ad oculum demonstrari possunt, quare merito iis quilibet fidem adhibere debèbat. Quod verò jam contentiones sunt, eæ omnes proveniunt & aluntur ab iis, qui demonstrationes illas non intelligunt, nec etiam differe volunt, & tamen de rebus Chronologicis tanquam de re sibi benè cognita digladiari audent. A me, qui demonstrationes illas rectè cognitas, habeo, non est, Reusnere, siquidem demonstrationibus pugnabis, ut tibi metuas.

Sed finem hic facio notarum, quibus πειρώμεθα etiam hoc lacrum, tuis erroribus circumdatum tibi detraxi, & te iterum oro & obtestor, ut veritati tandem locum dare, & studiosam juventutem erroribus liberare velis. Sentis & cognoscis te errasse, idq; in omnibus ferè lineis commonitionis tuæ subindicas, Vince animum, turpe ne puta, errorem fateri & deponere: Diabolicum est, agnitum errorem mordicus defendere & retinere.

Et cum

Candido Lectore benevolè hac nostra opella
fruere & vale.

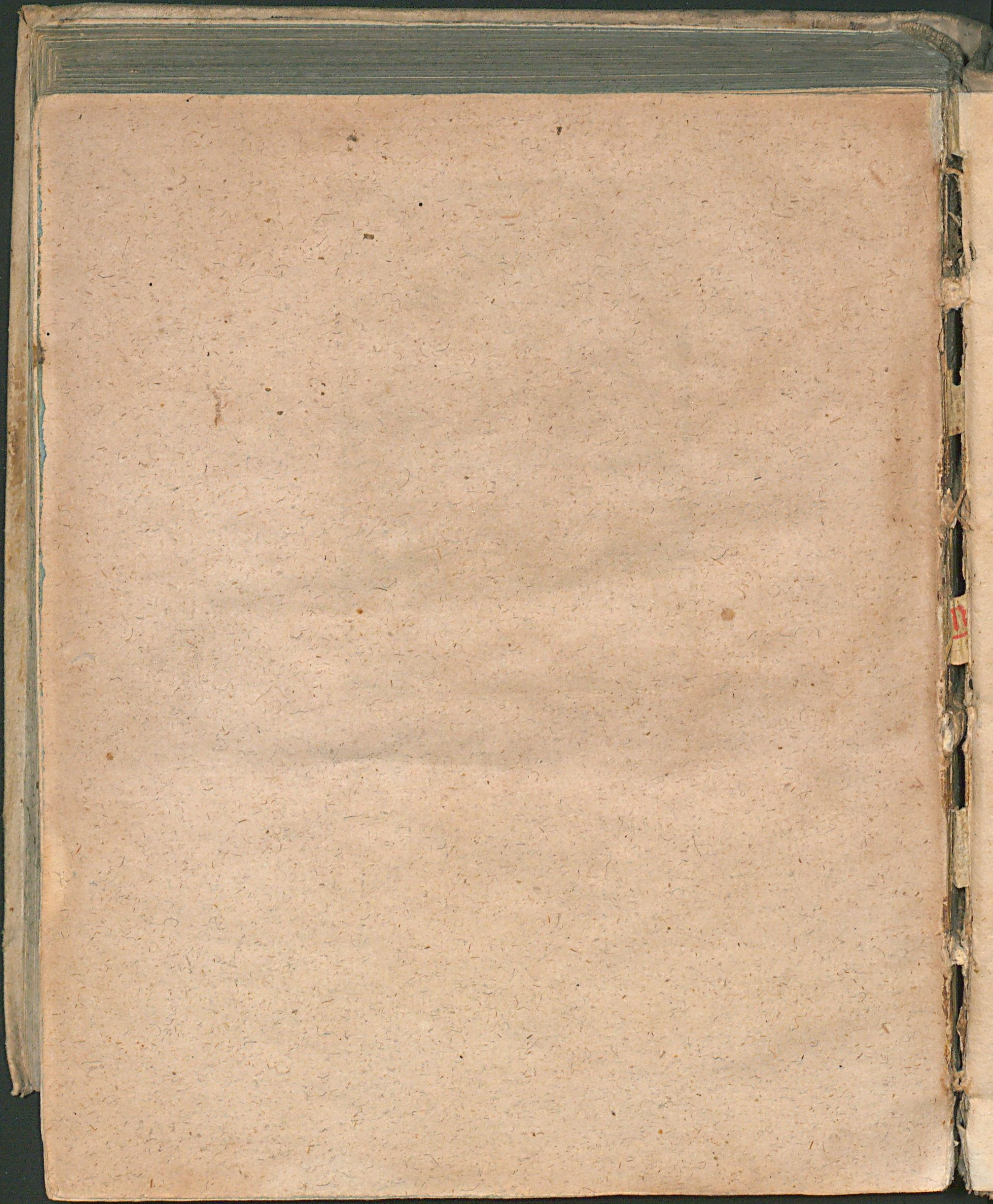

ERPHORDIÆ
*Typis Martini Vittelij, Impensis
Jacobi Apelii.*

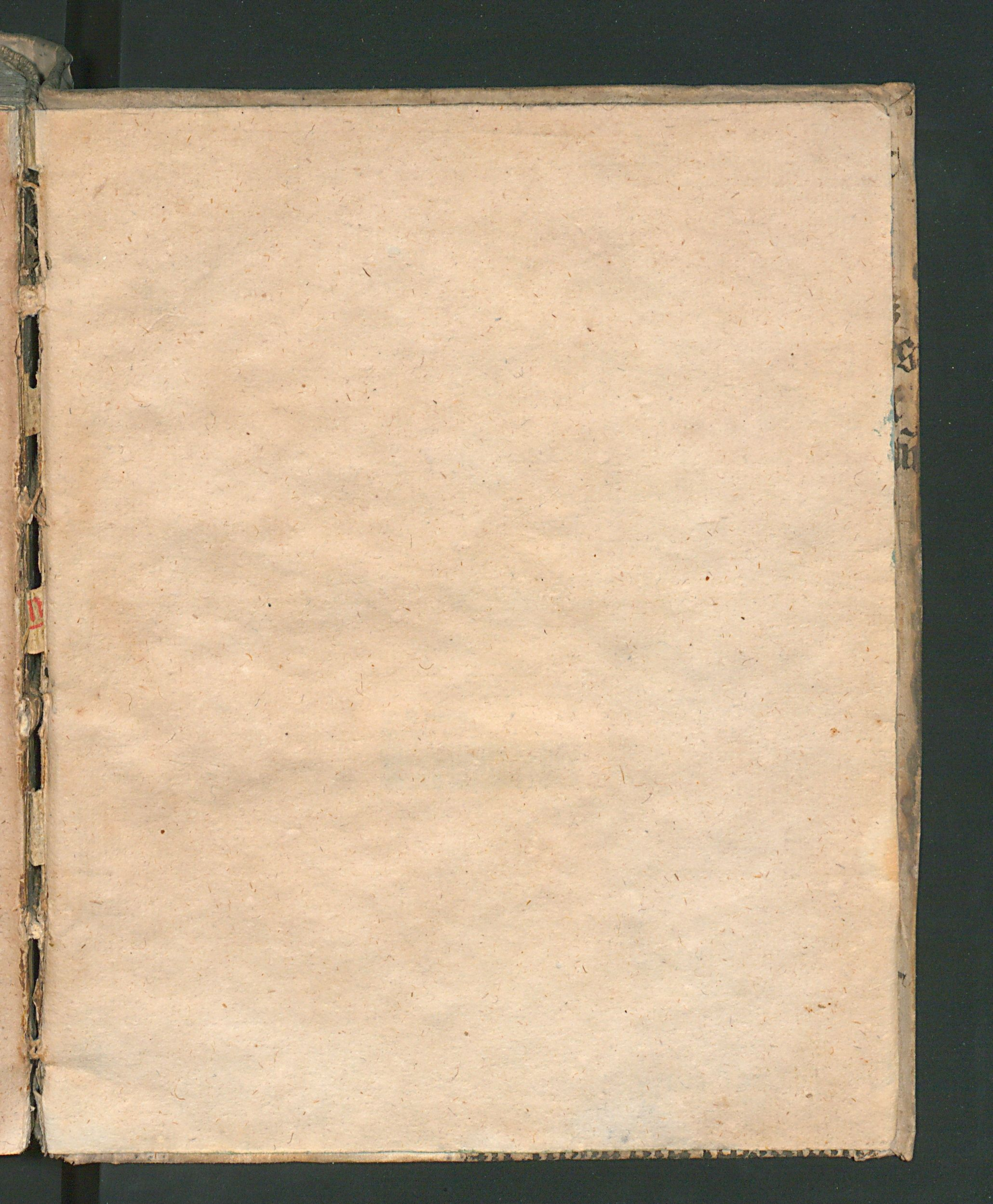

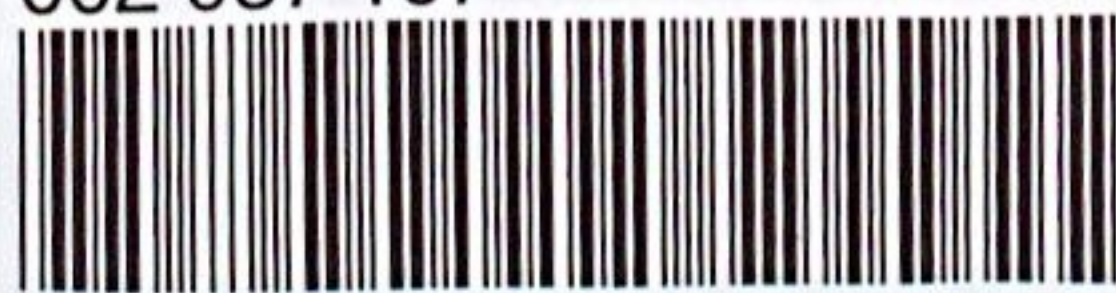

OA A 6612

ULB Halle
002 937 107

3

R

WAT

seruū tuū et israel sūc
tu tuū quibz locutus es
pollicēs qd multū uolueris
seme eoz sic stellā qd
et sic arenā qd est in litore
maris. **Q**uia dicitur in
uā sum p̄t̄ qm̄ omēs
gentes sum qd hōm̄es in
terra tua hodie p̄ter
uā nra **E**t nūc in q̄re h̄
p̄nceps et p̄ph̄a et d̄n̄x ne
qd holocaustū uerū sacrifici
ū nra oblaciō uāq̄ in
celū nra hōm̄is p̄uina
in corā te ut p̄ssim̄is in
uāre **E**t dicitur d̄n̄s in
d̄n̄a m̄ta et sp̄s h̄m̄itatis
suscipiamur **S**icut in ho
locaustū d̄n̄m̄ et th̄m̄oz
et sic in m̄slibz d̄n̄oz p̄
quū sic fuit sacrificiū nra

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

2. fin.

LISNERI
I N I

STOLA
LOGICA
ALVISII.

Lectorem brevis
nitio.

otio.

. 6.

ex oculo tuo : dehinc cura,
tis tui eruas.

Martini Wittelij.

1610.

